

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izdane priloge: Ob novem letu „Kafipot po Goriskem in Gradiščanskem“ in „Kafipot po ljubljani in kranjskih mestih“; dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v Goriski tiskarni. A. Gabršček na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglaš in poslanice se računajo po četritrjavstah, če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake vrste. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglašje se plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČE“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„SOČA“ in „PRIMOREC“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nanski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v popoliščni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Šest suhih let.

Četrto zasedanje.

(Dalje.)

C. kr. kmetijsko društvo je bilo prišlo v tistih časih vsled znanih lepih rečij, ki so se godile v njem pod predsedstvom našega skrbnega deželnega očeta dr. Pajerja, ob ves kredit. Celo „Lega nazionale“ so bili vzeli v c. kr. kmetijsko društvo, Slovence pa so odrivali. Tudi goriska „Società ginnastica“ je postala članica c. kr. kmetijskega društva, ali za Slovence ni bilo prostora. Ker je c. kr. kmetijsko društvo izgubilo tako vsako sled dobrega imena, si je hotel pomagati Pajer s kmetijskim uradom. Poslanec Štrekelj, Tuma in Treo so energično nastopali v zbornici ter pravili Pajerju v brk, kakšne namene ima, ali klerikalci so potegnili z njim, in sprejet je bil deželni kmetijski urad, ki je drag, ne koristi pa nič. Da ta deželni urad ni za nič, potrjuje sedaj tudi laška „Lega del Littoral“, ki trdi, da je urad le privešek tajništva ter ne more storiti ničesar samostojno; sploh da tudi ni takega namena, da bi bil ta urad res kmetijski urad.

Zajedno so se čule takrat iz ust poslanca Štrekliča lepe roči o deželni trdnici. Slovenci so hodili tja, pa zaman. Ali ni bilo za nje nikogar, ali niso dobili nič ali pa tako, da ni bilo za nikamor. Vabili so nekaj časa, da naj pridejo gledat poslanci, ko je pa šlo za rezultat, je pisal „Agricoltore“, da so vse skupaj miši požrle. Lepa deželna trdnica! Uzorno deželno gospodarstvo!

V tem zasedanju se je dognalo tudi učiteljsko vprašanje.

Mi smo se vedno potegovali za deželni šolski zalog. Vse dežele v Avstriji imajo deželne šolske zaloge — samo naša dežela dela izjemo. Naprednjaki so se potegovali za to, da se razbremenijo davkoplačevalci, vsa reč pa reši ugodno za učitelje in deželo. Naprednjaki, katerega je bilo napravilo deželno knjigovodstvo, je kazal tako razbremenjenje. Z ustanovitvijo deželnega šolskega zaloge bi

imeli nasproti nakladam takrat in gledé na načrt učiteljskega deželnega društva, v odstotkih v Gorici po 16, v gradiščanskem okraju 55,5, v goriskem 83, v sežanskem 93/118, v tolminskem 81; pomanjšanje za 13 odstotkov v Gorici, 40,5 v gradiščanskem, 56 v goriskem, 63,88 v sežanskem, 53 v tolminskem okraju, tako da pridemo do odstotkov 3 v Gorici, 15 v gradiščanskem, 27 v goriskem, 30 v sežanskem, 28 v tolminskem okraju. Ker pa se je pokazalo, da treba zvišati deželne naklade za 36%, pridemo do zaključka, da bi znašale naklade na direktno davke v šolske svrhe v posameznih okrajih (ne oziraje se na deželni prispevek 250.000 K) po 39% v Gorici, 51 v gradiščanskem okraju, 63 v goriskem, 66 v sežanskem, 64 v tolminskem. Debata je bila dolga, ali do deželnega šolskega zaloge ni prišlo, ker ga niso hoteli Lahi in ne klerikalci, ki so hodili vedno za petami Lahov. Sprejelo se je: šolski potrošek za Gorico pride v občinski proračun, v okrajih se dobi potrošek z dokladami na izravne davke, z dokladami 20% na užitino vina, mošta in mesa ter z davščino 1 K 70 v od hektolitra potočenega piva. — Namesto deželnega šolskega zaloge, namesto razbremenjenja — novi davki. Tako se gospodari po volji Pajerja in Pajerčiča.

Klerikalci so pomagali Lahom takrat grdo nabrisati Slovence gledé dovoznih cestk novi železnici. Železniški odsek je priporočal goriskemu mestu podpore 155.000 K, slovenskim občinam pa 125.000 K. V zbornici pa je predlagal dr. Marani za Gorico 80.000 K, za slovenske občine pa samo — 40.000 K. Klerikalci so hitro potegnili z Lahom. Tako so zastopali koristi svojih volilcev slovenski klerikalci.

Lep kosček razumnega deželnega gospodarstva je to-le: Najelo se je 1000.000 K posojila za gradnjo norišnice. Plačuje se obrest 4%, dobiya pa manj, kar je očitno nemarno postopanje pri obrestovanju tega kapitala. Dr. Marani je bil tako odkritosrčen, da je priznal, da je bilo zgubljenih po nemarnem več tisočakov, to je okoli 20 000 K.

Takrat je kar deževalo podpor za Furlanijo, ali predlog dr. Treota o podeljevanju nagrad posestnikom, ki spreminjajo kraševita tla v pašnike (na razpolago je bilo za to 2000 K) je bil oddan deželnemu odboru. Niti tistih 2000 K se ni hotelo dati! „Lega Nazionale“ je dobila podpore 400 K.

Takrat se je dovolilo precej podpor na vse strani, dovolilo navidezno, kajti vemo dobro, kako se izplačujejo deželne podpore. Za Furlano hitro, za Slovence počasi. Koliko slovenskih podpor zapade! Lahom že znajo pritakniti kaj slovenskim podporam, da se ne izplačajo, temveč zapadejo. Glede Furlanov je stvar taka, da deželni odbor celo opozarja furlanske občine, katera ne potegne kmalu dovoljene podpore, glede Slovencev se seveda kaj takega ne stori. Klerikalci pa so se strahno bahali že takrat s podporami, ali Slovenci so ostali v marsikateri občini razočarani, ker se je sicer jako lepo čitalo na papirju, da je dovoljeno v ta in oni namen toliko in toliko, dobiti pa ni bilo mogoče niti beliča.

Zasedanje je skončalo z grozovitim skandalom. Ves čas zasedanja je pikal, kjer je le mogel, onorevole capitano Pajer napredne poslance: nasprotoval je, če le mogoče; pomagali so zvesto klerikalci. Gregorčič je bil ves srečen, kadar se je zaganjal Pajer ali pa kak laški poslanec v slovenske naprednjake. Zaradi tega pa mu je bil Gregorčič jako hvaležen, in v zadnji seji mu je izrekel „občudovanje in hvaležnost za neumorno delovanje“ (seveda v korist Slovencev!). Dr. Gregorčič je zahvaljuje največjega sovražnika in tlačitelja naših interesov javno v deželni zbornici.

Peto zasedanje

je pričelo koncem oktobra 1905. v znamenju velike komedije. Glavni komedijant je bil profesor Berbuč. Da ni bil osamljen, mu je stal na strani Klančič. Ta dva slovenska deželna odbornika sta se bila namreč „odpovedala“, češ, da ne moreta varovati v deželnem odboru koristij gorških Slovencev tako, kakor bi bilo potrebno. Ali takoj začetkom tega zasedanja sta bila zopet izvoljena. Igrala

sta malo komedije, ali Lahi so ju radi zopet izvolili, ker si ne morejo želeli boljših odbornikov s slovenske strani. Obema pa je bilo tudi na tem, da prideta zopet do lepih svetlih deželnih kronic. In zgodila se je njuna volja!

(Pride še.)

Volilno gibanje.

O Velikem dolu na Krasu

je imel shodič kurat Abram. Poromal je na Kras ter šel pogledat v Veliki dol, češ: poglejmo tje v našo trdnjavo; potem bomo znali soditi, kako je sploh na Krasu. Sveti mož je sprevidel, da je bilo vse govorjenje zaman, sprevidel je v svojo veliko žalost, da je padla tudi ta klerikalna trdnjava. Marlorus Abram je zapustil potir in poražen Veliki dol. Že je bil pripravljen, da zloži „Kraško volilno“ ter zapoje slavo Velikemu dolu, kar se je moral preprečiti, da mu je vzel Ljotze Štrekelj tudi že Veliki dol. Na Krasu ne bo nič — tako premišljuje Abram — bo že boljše spraviti se na Sevtčenko ter ga prevajati na slovenščino. Hvaležnejše delo, nego laziti po Krasu brez upa zmage.

Klerikalni shodi.

Kandidat za gorško okolico v kmetikih občinah gospod Miha Zega iz Kanala je imel v nedeljo slab dan, pravo črno nedeljo, polno nesreč. Sicer ga je vedil okoli sam dr. Dermastija, ali nič ni pomagalo. V Renčah je poslušalo nekaj časa okoli 50 ljudi „kunstnega“ dohtarja Dermastija, katerega pa ne verjamejo nič več. Smejali so se mu, ugovarjali, potem pa so odšli volilci, med katerimi menda ni bilo nobenega klerikalca, tako da prijatelj Miha iz Kanala sploh ni prišel do besede. Komu pa hoče govoriti, ko so vsi odšli? V Prvačini je bila šele lepa. Tam pa se je zbrala velika maožica ljudij, ki so pravili v brk svetima možema, da ne marajo klerikalcev. Dermastija in Zega sta pobegnila

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

== „Treh mušketirjev.“ ==

Francoški spisal:

== ALEXANDRE DUMAS. ==

(Dalje.)

— Monseigneur, pravi Comminges, ko sem odpeljal mladega gospoda, po katerem ste vprašali, se je približal steklenim vratom galerije ter se z začudenjem v nekaj zagledal, gotovo v Rafaelovo sliko, ki visi nasproti teh vrat. Potem se je za trenutek zamislil ter odšel po stopnicah. Zdi se mi, da sem ga videl, kako je zajahal sivega konja ter odšel z dvorišča kraljeve palače. Toda ne pojdete li, Monseigneur, h kraljici?

— Čemu?

— Guikant, moj stric, mi je ravnokar povedal, da je dobila kraljica novic z bojišča.

— Prav, takoj grem k njej.

V tem trenutku je prišel Villequier. Poslala ga je res kraljica iskat kardinala.

Comminges je dobro videl, in Mordaunt se je res vedel, kakor je pravil Comminges. Ko je šel preko galerije, ki je vsporedna z veliko stekleno galerijo, zapazi Winterja, ki je čakal na kraljico, da konča svoj opravek pri Mazarinu.

Pri tem pogledu je Mordaunt obstal kakor okamenel; ne v občudovanju Rafaelove slike, temveč kakor začaran od strašne prikazni. Oči so se mu raztegnile, začel je trepetati po vsem telesu. Zdelo se je, kakor da hoče skočiti preko steklene meje, ki ga je ločila od njegovega sovražnika; zakaj ko bi bil Comminges videl, s kakšnim izrazom sovraštva so se uprle Mordauntove oči v Winterja, bi ne bil niti trenutek dvomil, da je ta angleški gospod njegov smrtni sovražnik.

Toda ustavil se je.

Najbrže je hotel malo pomisliti; zakaj namesto, da bi se bil udal svojemu prvemu nagibu ter šel naravnost k lordu Winterju, je odšel počasi po stopnicah navzdol, odšel iz palače s sklonjeno glavo, zasedel konja ter odjahal do vogla ulice Richelieu; uprl je oči na ograjo ter čakal, da pride kraljičina kočija z dvorišča kraljeve palače.

Ni bilo treba dolgo čakati, zakaj kraljica je bila komaj četrte ure pri Mazarinu; toda ta kratek čas se je zdel Mordauntu, ki je čakal, cela večnost.

Slednjič je priropotala nerodna mašina, ki so jo tedaj imenovali kočijo, z velikim hruščem z dvorišča, in Winter je zopet spremljal voz vstric vrat ter se sklanjal, govore s kraljico, proti kočiji.

Konji so se spustili v teku proti Louvru, kamor so zavili. Predno je odšla gospa Henrieta iz karmelitskega samostana, je rekla svoji hčerki, naj jo pride čakati v palačo, v kateri je prej dolgo stanovala in katero je zapustila samo zaradi tega, ker se ji je zdela njena beda v teh pozlačenih dvorinah še večja.

Mordaunt je šel za vozom, in ko je videl, da je zavil ta pod temno arkado, se je stisnil s svojim konjem k nekemu zidu, ki je stal v senci ter obstal tu nepremično, podoben reliefu, ki predstavlja jezdeca na konju.

Čakal je tu; kakor je že prej čakal v kraljevi palači.

XI.

Kako včasih nesrečneži smatraje slučaj za božjo previdnost.

— No torej, milostljiva gospa? vpraša Winter, ko je odslavila kraljica svoje služabnike.

— No, zgodilo se je, kakor sem pričakovala, milord.

— Torej, odklonil?

— Ali van. Nisem že prej povedala?

— Kardinal se brani vsprejeti kralja, Francija odreka gostoljubnost nesrečnemu princu? To je prvi-krat, milostljiva gospa!

— Nisem rekla Francija, milord, rekla sem kardinal, in kardinal ni naš Francoz.

— Toda kraljica? Ste jo li videli?

— Brezuspšno bi bilo, odvrne gospa Henrieta ter zmaja žalostno z glavo; nikdar še ni rekla kraljica »da«, kadar je rekel kardinal »ne«. Ali ne veste, da vodi ta Italijan vse, na zunaj in na znotraj? Za tem pa mora še nekaj drugega tičati, in ponavljam vam zopet, kar sem vam že rekla, da ne bi bila namreč nič začudena, če nas je Cromwell prehitel: kardinal je bil v zadregi, govore z menoj, a vendar za trdno odločen, da mi odbije prošnjo. In potem, ali ste zapazili to vznemirjenje v kraljevi palači, to prihaja-

v farovž, kjer se je zbralo okoli njih 10 „vernih“. Celo v Dornbergu se je godila slaba kanalskemu Mihi. Ja, ja! „Mi smo mi, ki bomo „skoz padli“!

Fon je bil v Brdih, kjer je reševal kolonsko vprašanje po svojem kratkem sistemu. Po gorah so tudi nekaj strašili, ali povsodi se je pokazalo, kako zgubava tla „katoliška“ stranka.

Klerikalci so poparjeni vsled pretekle nedelje tako, da si niso upali sporočiti izida svojih „sijajnih“ shodov v ljubljanskega „Slovenca“, kar sicer vedno storijo, pa kako bombastično! — če jim gre kje količkaj dobro!

V Grgar je bil prišel sam stolni vikar iz Gorice Ciril Vuga, prišel je pa tudi „urmohar“ iz Bat, znani klerikalni učitelj Rustija, katerega nobeden zaveden učitelj ne pogleda. Lepi Ciril ni opravil nič, pognali pa so tudi „urmoharja“. Pravijo, da je šel potem po novo blamažo v Čepovan.

Shod v Kobaridu.

V nedeljo ob 2. popoldne je bil prav lep volilni shod v „Občinskem domu“ v Kobaridu. Dasi so izvedeli volilci za shod šele istega dne, vendar so došli skoro vsi volilci iz trga in mnogo njih iz okolice. Shodu je predsedoval Franc Miklavč, govoril pa je kobarški rojak Andrej Gabršček o položaju v deželi, o žalostnih dogodkih šestih suhih let v deželi itd. V obširnem govoru je pojasnil vse, kar je potrebno, da imajo volilci jasno sliko in dobé trdno zavezo, kako potrebna je koronita sprememba v deželnem zboru. Volilci so pazno poslušali in velikokrat prav viharno pritrdjevali ali klicali umestne opazke na naslov bivših klerikalnih poslancev. Z navdušenjem so bili sprejeti za splošni volilni razred:

dr. Ernest Dereani,

zdravnik v Gorici,

dr. Alojzij Franko,

odvetnik v Gorici,

Alojzij Štrekelj,

državni poslanec.

V skupini mest in trgov je bil soglasno in s presrčnimi življenci proglašen kobarški rojak

Andrej Gabršček.

Navzoči kobarški volilci so pokazali svojemu rojaku, da sme z gotovostjo računati na veliko večino tamošnjih glasov. Res je, da volita s trgov dve vasi, a klerikalci tu niso nič pridobili. Vrli Svinjani bodo skoro soglasno, in celo Sužidci večinoma za Kobaridca Andreja Gabrščka. — „Gorica“ od sobote dobi tu sijajen odgovor. Pripominjamo, da tistega neumnega „dopisa“ ni spisal noben Kobaridec. — Čast vrlim Kobaridcem! Vsi na volišče za svojega domačina, ki je po vsem svojem delovanju v čast Kobaridu. Izvzemši ljubljanskega župana Hribarja ni nobenega Slovenca, ki bi imel po vsem slovenskem svetu toliko znancev in prijateljev med najvplivnejšimi možmi, kakor naš kobarški rojak Andrej Gabršček. Da Kobarid zna

ceniti svojega sina, to dokaže na dan volitve. Imenovala sta se tudi kandidata za kmečke občine na Tolminskem, in to sta g. svetolucijski župan Leban in kobarški domačin Anton Juretič. Ali prvi kakor drugi se ohotavljata s sprejetjem kandidature, zato v tem oziru še ni vse na jasnem.

U Skriljah

je bil v nedeljo pri g. Vrčonu dobro obiskan shod volilcev sodnega okraja Ajdovščina. Kjer se je poleg drugega povdarjalo vsestransko potrebo skupnega nastopa vseh protiklerikalnih življenj ter sprejelo tudi resolucijo v tem smislu.

Dolilni shod v Sežani.

Sklican je za prihodnji četrtek 20. t. m. v Sežano v gostilno „Na vagi“ volilni shod, na katerem se ima postaviti kandidata za kmečke občine na Sežanščini.

Narodno-napredni shod v Črničah.

V nedeljo dne 16. t. m. se je zbrala v Črničah v prostorni dvorani g. Slamiča nad 100 volilcev, ki so na vabilo izviševalnega odbora nar.-napredne stranke prihiteli na posvetovanje. G. Kristjan Novak je v lepih besedah pozdravil navzoče, nakar jim je dr. Levpušček podal sliko goriškega političnega življenja izza zadnjega deželnozbornskega zasedanja. Dosedaj proglašene kandidature so bile z velikim navdušenjem sprejete.

Nato je povzel besedo g. V. Toplikar, ki je prispeval delovanje klerikalne večine v goriškem deželnem zboru postopanju izdajalca Efijskega, in izrazil nado, da tudi slovensko ljudstvo na Goriškem bo primerno poplačalo svoje Efijske. Burno odobravanje je pričelo, da je vsem govoril iz srca.

Po zaključku zborovanja se je vnel mej navzočimi živahen razgovor o volitvah, drug je drugega spodbujal — češ, moramo zmagati, če ne gorje nam.

Blaž Grča ne more nič pomagati.

Ko so zadnjič rogovillili po Vipavski dolini klerikalni matadorji, so se nazaj gredé postavili v Šempasu. Tam so jih slišali toliko, da jih niso mogli vseh spraviti v svoja kosmata ušesa. Ljudje so jim očitali: Kaj 1 Furlan je toliko vreden, kakor 2 Šempasca?

Ko so bili sami med seboj, pa je rekel šempaski župnik-župan Grča: „Poglejte, ljudstvo ne mara ne za Brecljane za Klančiča. Še za me ne marajo več, ko sem jim vendar dve cesti napravil. Jaz ne morem pomagati.“ No, to pot je govoril Blaž resnico pa malce je zafrknili klerikalne vsiljivce, ki so izpodrinili njega.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Umiri je v Tolminu dne 14. t. m. g. Ivan Vyzourek, dež. upravitelj v 55. letu svoje dobe. Ranjki je bil obče spoštovan in ljubljen,

ter skrben oče svoji družini. Zapustil je vdovo in štiri nedorastle hčerke, katere nepopisno žalujejo za ljubljanim očetom. Da je bil ranjki v resnici obče spoštovan, pokazalo se je ob njegovem pogrebu, katerega se je udeležila velika množica od blizu in daleč. Pevsko društvo tolminsko mu je zapelo pred hišo pesmico: „Blagor mu, ki se spočije“, na grobu pa: „Jamica tiha“, tako ganljivo, da je bilo pri tem vsako oko rosno.

Ranjki je bolehal dolgo časa na želočen, a upal je do zadnjega, da okreva. Ločitev od sveta mu sicer ni bila težka, a težko mu je bilo zapustiti svojo nepreskrbljeno družino, katero je ljubil nad vse.

Blagemu ranjkemu svetila večna luč, družini pa izražamo svoje globoko sožalje.

Iz gradiščanskega okraja.

Iz Gradišča ob Soči. — Plesni venček, katerega so priredili uredniki in čuvaji tuk. možke kaznilnice pretečeno soboto v gledališču v korist društva za podporo odpuščenih kazencev in njihovih nedolžnih rodbin v pokneženi grofiji Goriško-Gradiščanski, je vspel v vsakem zlasti v gmotnem oziru jako povoljno. — Veselice so se udeležili predsednik goriške okrožne sodnije g. Kazafura, državni pravdnik g. Jeglič, državnega pravdnika namestnik g. baron dr. Rinaldini, voditelj tuk. glavarstva, namestništveni tajnik g. grof Mels. Colloredo, mestni župan g. pl. Finetti, častniki tuk. lovskega bataljona, in mnogo odličnih dam in gospodov od tu in daljnih krajev. Gledališče je bilo jako ukusno okrašeno, zlasti kip cesarjev. Preplačila vstopnine in gmotni prispevki za človekoljuben namen plesnega venčka pripomogli so do čistega dobička nad 600 kron, ki se razdeli polovica za odpuščene kazence iz goriške in druga polovica iz gradiščanske kaznilnice. — Vsa čast torej veselilnemu odboru (izmed tvoriteljev je bila večina Slovencev) zlasti njega predsedniku kaznilniškemu voditelju gosp. Peschek.

Event. milodari se še vedno sprejemajo.

Iz goriške okolice.

V Podgori so aretirali italijanskega podanika Kajetana Evodie, ker je grozil neki osebi, da jo ubije, in radi prestopka tatvine. — Evodie je doma iz Vidma in je vojaški begun. Pripeljali so ga v goriške zapore.

V Prvačnu je poyozil in usmrtil vlak državne železnice vojak Alojzija Laha, kateri je služil pri 97. pešpolku v Trstu in prišel v nedeljo domov obiskat svojce. — Ko se je vračal nazaj v Trst, je bil precej vinjen in je šel na postajo po železniškem tiru. — Nasproti mu je pripihal brzovlak, ga vrgel pod stroj in ga vlekel kakih 200 korakov daleč po tiru. — Truplo je bilo vse razkosano in vojaška obleka vsa raztrgana. — Železniške osebe ni nič krive pri tej nesreči, ker je natanjko izpolnjevalo svoje dolžnosti in je ponesrečenec sam kriv svoje smrti.

Pretepl v okolič. — V Podgori je Ivan Šimenc iz Kranja v prepiru z Alojzijem Ham-

merjem iz Maribora zadnjega na telesu poškodoval.

V Kojskem so se fantje tudi stekali in se bodo morali Franc Flajban, Anton Humar, Anton Vendramin, Anton Lenardič in Leopold Bevič za svojo hrabrost zagovarjati.

V Gonjačah so bratje Josip in Anton Simčič in Josip in Martin Jančič težko telesno poškodovali Silvestra Figarja od istotam.

V Št. Ferjanu je pa Alojzij Maraž 16-letnega Josipa Korsiča iz Cerovega tako pretepil, da je zadnji težko telesno poškodovan.

V Peti pri Mirnu se je Anton Cejan spril nad Ludvika Mastena iz Sovodenj in mu prizadel lahko telesno poškodbo. — Vsi imenovani se bodo za svoje hrabre čine morali zagovarjati pred sodnijo.

Iz ajdovskega okraja.

V Črničah je aretovalo orožništvo Antona Fišer, Antona Pignatari, Josipa Lojk, Poldeta Fišer in Josipa Hvalič zaradi javnega nasilstva, ker so namenoma metali v hišo Antona Kosovela v Črničah kamnje. Zadnji je bil v spalni sobi, kamor sta tudi dva kamna priletela skozi okno; eden od teh je zadel Kosovela in ga lahko ranil. — Aretirance so peljali v ajdovske zapore.

Moj položaj je neznosen!

Vrat me boli, kašelj me davi, a odkašljati se pa nikakor ne morem; vsi udje me bolijo in niti po noči kašelj ne odneha. — Meni se je zadnjič ravno tako godilo in bal sem se, da se izčim kaj resnega. Priporočili so mi pa Fayove pristne sodenske mineralne pastile — in kaj misliš, ko sem porabil dve škatljici je bilo, kakor bi popihal. Ozdravil sem popolnoma. Poskusi še Ti! Škatljica stane K 1'25. Fayove pristne mineralne pastile se dobe po vseh lekarnah, drogerijah ter v trgovinah z mineralno vodo. 8

Domače vesti.

Pevski večer, katerega je priredil 15. t. m. ženski zbor „Pevskega in glasbenega društva“, je vspel z artističnega stališča jako dobro. Ženski zbor, ki je nastopil prvič kot korporacija, je pokazal v treh točkah, katere je samostojno izvajal, v zborih: Čajkovskega „Cirroda i ljubav“, C. Kjuja „Zadremaly volniy“ in Fr. Gerbič „Rožmarin“, vestno šolo, sigurno petje in lepo izvajanje. Trio, katero so pele gospica Klementina Hrovatinova, sopran, gospa Milka Dereanijeva, (mezzosopran) in gospa Irma Fonova (alt) je bil izberno pet. Zlasti krasna je vloga alta, ki je je izvajala gospa Fonova s svojim sonornim in posebno v nižini tako prikupljivim glasom. Pri Kjujevi, pristno ruski umetni pesmi, je prišel posebno nizki alt do svoje polne veljave. Slišati ga je bilo kakor en sam zvonek, jasen glas. Izvajanje je bilo tako krasno, da smemo pričakovati, da nam ženski zbor to pesem še enkrat nudi. Najbolje

nje in odhajanje raznih ljudi, katerim se vidi, kako se jim mudi? Morda so vendar dobili kaka poročila, milord?

— Z Angleškega gotovo ne, milostljiva gospa; jaz sem tako hitel, da sem prepričan, da me ni nihče prehitel: odpotoval sem pred tremi dnevi, skoro čudežno sem našel pot skozi puritansko vojsko, in odpeljala sva se z mojim lakajem Tony-jem s pošto; konje, ki jih imava, sva kupila v Parizu. Sicer pa sem prepričan, da bo čakal kralj, predno bo kaj riskiral, vašega odgovora, Veličanstvo.

— Foročali mu boste, milord, pravi kraljica obupno, da ne more nič, da sem trpela ravno tako kot on, več nego on, ker sem prisiljena jesti kruh izgnancev in prositi gostoljubnosti krivih prijateljev, ki se smejejo mojim solzam, in da naj se kralj žrtvuje plemenito ter umrje kot kralj. Jaz pojdem tudi, da umrjem na njegovi strani.

— Milostljiva gospa, vsklikne Winter, obupu se vdajate, in morda nam vendar preostaja še kaka nada.

— Nimam prijatelja, milord, nimam prijatelja na celem svetu razun vas! O moj Bog! vsklikne gospa Henrieta ter dvigne oči proti nebu, kaj si poklical k sebi vsa plemenita srca, kar jih je bilo na svetu?

— Jaz upam, da ne, milostljiva gospa, odvrne Winter zamišljeno; pravil sem vam o štirih možeh.

— Štiri udani možje, ki so pripravljeni umreti, store lahko mnogo, verujte, milostljiva gospa, in ti, o katerih vam pravim, so storili nekoč mnogo.

— In kje so ti štirje možje?

— Ah, tega ravno ne vem. Skoro pred dvajsetimi leti sem zgubil njihov sled, in vendar sem mislil vselej, kadar sem videl kralje v nevarnosti, nanje.

— In ti možje so bili vaši prijatelji?

— Eden izmed njih je imel moje življenje v svojih rokah ter mi ga je vrnil; jaz ne vem, če je ostal moj prijatelj, toda jaz vsaj sem od tega časa njegov prijatelj.

— In ti možje so v Franciji, milord?

— Mislim, da so.

— Povejte njihova imena; morda sem jih že kdaj čula ter bi vam lahko pomagala iskati.

— Eden izmed njih se je imenoval vitez d'Artagnan.

— O, milord, če se ne motim, je d'Artagnan poročnik telesne straže, čula sem imenovati njegovo ime, toda čujte, bojim se, da je ta mož čisto na kardinalovi strani.

— To bi bila še zadnja nesreča, pravi Winter, in začel bi res verjeti, da smo zakleti.

— Toda drugi, pravi kraljica, ki se je oklenila te zadnje nade kakor utopljenec ostankov svojega čolna, kaj je z drugimi, milord?

— Drugi, — čul sem slučajno njegovo ime, zakaj predno so se udarili z nami, so nam povedali ti možje svoja imena, — drugi se je imenoval grof La Fere. Kar se tiče ostalih dveh, sem pozabil njuni pravi imeni, zakaj imenoval sem jih navadno z drugimi, tujimi imeni.

— O, moj Bog, treba bi jih bilo res poiskati, pravi kraljica, ker mislite, da bi mogli ti častivredni plemiči kralju toliko koristiti.

— O, da, pritrdi Winter, zakaj ostali so isti; poslušajte naslednje, milostljiva gospa, in iščete v svojem spominu: ali niste čuli praviti, da je bila kraljica Ana Avstrijska nekoč rešena največje nevarnosti, v kateri so je kdaj nahajala kaka kraljica?

— Da, tako je milostljiva gospa; to so tisti možje, ki so jo rešili, in z žalostjo se moram nasmehnuti,

kajti če vam niso znana imena teh plemičev, jih je kraljica pozabila, dočim bi jih morala povzdigniti do najvišjih časti v kraljestvu.

— No, prav, milord, poiskati jih treba; toda kaj bodo premogli štirje možje? ker povedala sem vam, da ne smemo računati na d'Artagnana.

— To bi bila ena pest manj, ali ostale bi vendar še tri druge, ne všteti mi; no, in štirje udani možje poleg kralja, ki bi ga varovali pred njegovimi sovražniki, ga obdajali v boju, mu pomagali v boju, mu pomagali s svetom, ga spremljali na begu, to bi bilo — ne rečem dovolj, da mu pomagajo do zmage, pač pa dovolj, da mu pomagajo, ko bi bil premagan, čez morje, in naj že reče Mazarin kar hoče, če je vaš kraljevi soprog enkrat na obali Francije, dobi gotovo zavetje in pribežališče, kakor ga dobi tica, ko divja vihar na morju.

— Iščite, milord, iščite te možje, in če jih najdete, če so zadovoljni iti z nami na Angleško, dam vsakemu izmed njih vojvodinjo prvi dan, ko zepet zasedemo prestol, in poleg tega toliko zlata, kolikor bi ga bilo treba, ko bi hotela plačati palačo White-Hall. Iščite, milord, rotim vas.

— Iskal bom pač, milostljiva gospa, pravi Winter, in najdem jih gotovo, toda česa mi primanjkuje. Ali ste pozabili, da čaka kralj nestrpno na odgovor?

— Torej smo izgubljeni! vsklikne kraljica iz dna svojega strtega srca.

V tem trenutku so se odprla vrata, vstopila je mlada Henrieta, in kraljica je z ono vzvišeno močjo, z materinskim junaštvom, zadržala svoje solze na dnu srca ter namignila Winterju, naj govori o čem drugem.

Toda, dasi je bila ta reakcija tako silna, vendar ni ušla očem mlade princezinje; obstala je na pragu, vzdihnila ter rekla kraljici: (Dalje pride.)

se je izvajalo tretjo pesem, Gerbičev „Rožmarin“. Občinstvo je dalo to tudi čutili. Sopran solo „Nezakonek mat!“ na besede Franca Prešerna je pela gospica Klementina Hrovatinova tako umetniško izborna in s tako globokim občutkom, da je zavladala med občinstvom prav ona tišina, ki izvira iz čustvovanja, vzbujenega po prvih taktih. Skladba g. Josipa Michla je brez drugega ena najlepših skladb, katere imamo Slovenci za sopran solo s spremljevanjem glasovirja. Izdelek tehnično in tematično najpravišeje je zložena pesem z ono priprostostjo, ki je znak pravega umotvora. Izobraženi glasbenik, ki se je zamislil v pesem, je začutil vso krasoto pesmi Franca Prešerna, združeno s čarom lepega pevskega glasu. So mesta v pesmi, ki ganejo slušalca prav v dušo, Gospica Hrovatinova pa je znala posamezne, glasbeno neproporsirane besede tako lepo po svoje tolmačiti, da je prišel prav zlog do zloga do posebnega izraza. Skladba g. Josipa Michla pač mora ostati v repertoariju „Pevskega in glasbenega društva“ in postati tudi last naših boljših pevskih društev. G. Jos. Michl se je izkazal s to svojo pesmijo pravim tvorečim umetnikom, ki ima najlepšo bodočnost. Franc Prešern je dobil v gosp. Jos. Michlu svojega glasbenega interpreta in le želeli je, da se skladatelj uglobi v ostala dela našega prvega pesnika ter nam poda še marsikateri biser. Občinstvo je pod utisom skladbe in izvajanja reagiralo tako srčno in iz duše, kakor se nikdar poprej. Želelo in doseglo je ponovitev pesmi, ki je bila peta v drugič tako lepo kakor prvič! Ženski zbor je poklonil pri tej priliki skladatelju krasen dar, srebrno-ebenovo taktirko z napisom: „Ženski zbor Pevskega in glasbenega društva dne 15. II. 1908.“ Predsednica ženskega zbora, gospa Pavla Seidlova, kateri se ima društvo v prvi vrsti zahvaliti, da je prišlo do tako lepega nastopa, je izročila dar gosp. pevovodji s sledečimi besedami: „Ženski zbor poklanja Vam, svojemu poštovalnemu pevovodji, v znak hvaležnosti ta skromen dar. V spomin naj Vam bo na ono dobo, ko se je Vaš umetniški genij moral boriti z malenkostmi vsakdanjega življenja in ko je Vaše globoko čustvovanje spočelo in v glasbo izlilo misli, katere ste posvetili našima največjima pesnikoma, Francetu Prešernu in Simonu Gregorčiču.“ Gosp. Podgornik je izročil krasen šopek gospici Klementini Hrovatinovi z besedami: „Moški zbor poklanja te cvetke interpretini najlepše slovenske pesmi in skladbe našega pevovodje g. Jos. Michla.“ Pevski večer se je zaključil z „Vencem Vodnikovih pesmi“ Antona Foersterja. Izbral se je ta vendar lep pevski večer v spomin sedemdesetletnice Antona Foersterja.

Moralen uspeh pevskega večera, ki ga je priredil ženski zbor z ugledno svojo predsednico, je bil res odličan. Ne moremo si pa kaj, da bi ne grajali obstoječe indiferečnosti naših inteligentnih krogov in posebno naše takozvane mladine. Grajati moramo v prvi vrsti one gospode, ki imajo svojo lepo socialno pozicijo, pozabljajo pa pri tem, da imajo tudi svoje socialne in narodne dolžnosti. Vemo sicer, da je enak razvoj konstatirati tudi drugod v enakih razmerah. Naš vseučilišnik boriti se mora in prestradati dobo svojega učenja; ko pride v varno pozicijo, je izgubil ves idealen polet in postane potem pravi prototip filistra, v svojem uradnem položaju službenik zaradi svoje eksistence, izven tega pa nebrizen in otrpel za vsako socialno delo. Napojmljiva mu postane vsaka idealna potreba, žena le dobra kuharica in marna gospodinja. Naša mladina je zašla na prav čudna pota. Pleše in raje največ v manjših prostorih, najraje se zbira v ožjih krogih; biljard, igra in vino nadomeščajo ji stremljenje po lepem.

Res hvaležno ulogo bi izvajala mladina, ako bi stremela po ublaženju medsebojne naše socialne dotike ravno v dotiki z ženskim spolom. No! ne izvaja svoje naloge s tega višjega stališča, marveč goji ples približno tako, kakor naš okoliščanski fant svojo „šagro.“ Ples in igra mu je le skoraj trivialna in banalna zabava, da ubija predpustni čas.

Naravno je, da potem nima ni veselja ni časa ni denarja, da nastopi pri taki priliki, kakor se je nudila dne 15. t. m., samozavestno, da mora biti mladina obenem predstaviteljica boljšega socialnega obnašanja. Kakor smo ponosni na pevski večer in na našo žensko mladino, tako bi bilo najbolje, da bi zagrnil nad našo moško mladino plašč obžalovanja.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabral v veseli družbi 10 K g. dr. Ivan Sket, odvetnik v Gorici. Denar je izročen blaginiku moške podružnice v Gorici.

„Dr. Gregorčičovi volivci.“ — Ker ga nočejo hvaliti drugi, se hvali pa sam v svoji „Gorici“. Slavospev pa nosi podpis „Dr. Gregorčičevi volivci“. Kdor ne verjame, da hvalijo njega res „njegovi volivci“ in kdor misli, da je bil skovan slavospev v uredništvu „Gorice“, ne bo zveličan. Mandati poslancem klerikalne barve nesejo lepe denarce za brezdelje. Prvi med njimi je dr. Gregorčič. Če bi se naredila razstava lenih poslancev, bi dobil don Antonio prvo premijo. Tak, kot je bil, hoče biti še naprej. Zato je spustil na dan „volivce“, kateri tičijo v njegovi nenasitni mavhi ter ga dobro redijo. Lastna hvala se pod mizo valja. Pod mizo se valja tudi slava Gregorčičeva, katero si je zapel v svoji „Gorici“. Če mu je nočejo drugi peti, si jo poje pa sam. Zakaj pa ne? Samo glas je precej hripav ter nič kaj ne dopade več „volivcem“. Pravijo, da pride dan, ko zapoje: Miserere nobis!

„V dobrodelne namene našega ljudstva“ je daroval don Antonio Gregorčič toliko, kolikor noben drug — tako si poje don Antonio po „Gorici“. Stara pesem, pa zmerom „fovš.“ — Dr. Gregorčič je poslanec od leta 1891. On vleče kot semeniški profesor in poslanec na leto lepe tisočake. Od takrat je potegnil denarja nad 200.000 K za prazen nič. Koliko pa je dal v „dobrodelne namene“. Presneto malo. Semtertje vrže kak desetak, pa kakšna hvala se mu more peti za to! Za vsako kronico poseben slavospev v javnosti. „Gorica“ naj rajši pove, koliko ima prihranjenega ljudskega denarja. Gregorčič si spravlja tisočake in dobro živi ob ljudski nerazsodnosti. To, to je glavno pri njem, ne pa ljudske koristi in dobri nameni!

Sokolova maskarada „V Gozdu“. — Na vsestranska vprašanja moremo za danes le toliko sporočiti, da bo dvorana v „Trgovskem domu“ v resnici tako spremenjena in opremljena, da bo popolnem odgovarjala naslovu „V Gozdu“. Kar gledal boš, ko stopiš po stopnicah ne v dvorano, ampak v gozd, zdeti se ti bo moralo, da si zašel v Kamniške gozdove, kjer so svoje dni strašili rokovernjaki, ali pa najmanj v Trnovski gozd, ali pa vsaj v Panovec. Od samih dreves gozda skoraj ne bo videti; po zraku med drevjem in vejevjem bo mrgolelo zlatih kresnic in pisanih metuljev, tudi kačjih pastirjev ne bo manjkalo, ki jim bodo stregli po lahkoživem življenju. — In na zelenih tratah, kako ti je vse pisano, na stotine najkrasnejših lepuh cvetlic, vsaka kar koprni po tebi, da jo utržeš in si jo pripeš na junaška prsa. Toda pazi pri tem, da te ne zasači kak strupen ljubosumen močerad. Rad bi Vam še naprej dajal podatke, toda za danes dovolj. — Odbor se obrača do velečenjenih dam in gospodov, ki nameravajo vprizoriti kako skupino s prošnjo, naj blagovolijo se strogo držati značaja maskarade, ki je dan z naslovom.

Veliki ples „Slovenske goriške mladine“ dne 29. t. m. V venec letošnjih plesnih prireditvev hoče, kakor že objavljeno, tudi slovenska mladina goriška vplesti svoj list. Po pripravih sodeč bo njen letošnji nastop, prvi javni nastop, odkar se je združila v vrejene vrste, vreden naslednik prejšnjih sličnih prireditvev, tedaj še ne organizovane plesa in zabavežljive mladosti. — Opozarjamo že sedaj, da se na plesu namerava združiti „utile cum dulci“. Odrasla mladina naj tudi po svojih močeh, posebno kadar se zabava, skrbi za še nedoraslo, in to v obliki nabavljanja narodnih kolekov za našo družbo Sv. Cirila in Metoda. Prihaja v to se bo nudila tudi na plesu goriške mladine.

PLES „SLOVENSKE ČITALNICE“ V GORICI bo na pustno nedeljo.

Zborovanje trafikantov v Gorici. — V nedeljo so zborovali pri Marziniju trafikantje Goriško-Gradišanske. Otvoril je zborovanje g. Jos. Schwarz iz Gorice. Predsednikom je bil izvoljen Jos. Schwarz, podpredsednikom Sardagna, tajnikom Bajt, blaginikom Krebelj; v odboru je še 24 trafikantov in trafikantinj.

Socialno-demokratski pogreb. — V tukajšnji bolnišnici je umrl 23letni kovač Franc Čubej. Pogreb je bil v nedeljo pop. ob 4. uri. Ko je duhovnik blagoslovil krsto v bolnišnici, so pristopili nekateri mladeniči, dvignili krsto na rame ter jo odnesli proti pokopališču skozi mesto. Nabralo se je veliko

ljudij. Na rdečem traku je bil laški napis: Zvesti tovariši žrtvi kapitala. Mrtaški voz je šel za njimi. Na Goriškem so položili krsto na voz ter šli na pokopališče. V Gosposki ulici so hoteli peti delavsko himno, pa so zabranili rečarji. Duhovnik ni šel iz bolnišnice, pokopali so torej Čubeja brez duhovnika.

Nevarno ciganko so izročili roki pravice v Gorici. Pred kratkim je bila izsilila od neke gospe, katero je dobila samo doma, denarja in vrednosti do 2000 K, sedaj je hotela zopet poskusiti svojo srečo, pa je padla v roke žandarmerije. Ž njo vred so zaprli še neko drugo ciganko in cigana.

Trgovsko - obrtne in gospodarske vesti.

Zavod za pospeševanje obrti v Gorici je sklenil prirediti v Nabrežini v izpodbujo rokodelskih učencev k večjemu veselju do rokodelstva, prihodejo jesen razstavo izdelkov rokodelskih učencev iz celega političnega okraja sežanskega.

Za to razstavo veljajo posebno sledeče odredbe:

1. Pripuščajo se izdelki rokodelskih učencev katerekoli obrti, ki so dovršili prvo leto učne dobe, kakor tudi izdelki pomočnikov (asistentov), ki dovršijo učno dobo tekom tega leta.

2. Prošnjo za dopuščanje k razstavi mora predložiti mojster dotičnemu županstvu tekom prihodnjega meseca marcija.

3. Prosto je dano rokodelskemu učencu ali njegovemu mojstru, da si izbere predmet za razstavo, in podpisano skrbništvo javlja, da je pripravljeno podati vsak čas na zahtevo tozadevna pojasnila.

Kot splošno navodilo naj velja, da morajo biti izdelki, namenjeni za razstavo, prosti, koristni in primerni za rabo. Izključeni so vsi oni izdelki, katerih izdelovanje sloni na znanju različnih rokodelstev.

4. Izdelek mora izvršiti učenec sam brez ročne pomoči drugih.

Podpisano skrbništvo si pridruže pravico prepricati se o tem ali potom nepričakovanih obiskov v delavnici ali pa tudi tako, da veli izvršiti delo ali del istega pod posebnim nadzorstvom.

5. Vse izdelke, sprejete v razstavo, ocenjuje posebno sodišče (jurija), in dobijo oni, katerim se prizna red „izvrstno“ (I. darilo) ali „dobro“ (II. darilo) primeren diplom, kakor tudi znesek 20 K oziroma 10 K, naložen v hranilno knjižico, ako dovršijo dotični učenci, ki so izdelali razstavljeni predmet, tekom leta svojo učno dobo.

Izdelki, odlikovani z redom „izvrstno“ (I. darilo), se razstavijo vrhu tega še na centralni razstavi za izdelke rokodelskih učencev, ki se priredi v Gorici.

Neodlikovanci dobijo spričevalo, da so se udeležili razstave.

Podpisano skrbništvo si pridruže pravico, da izplača onim učencem, ki zaslužijo posebne ozire, tudi primerno odškodnino za uporabljen blago.

6. Imena mojstrov onih rokodelskih učencev, katerim se pripoznajo prva darila, naznanijo se c. kr. trgovskemu ministerstvu, ter dobijo vsi mojstri odlikovanih učencev pohvalna spričevala.

Skrbništvo
zavoda za pospeševanje obrti.

Da se otroci ohranijo pri zdravju, je mnogo lažje, kakor pa bolnim zopet do zdravja pripomoči. Ako se hoče otroke obvarovati pred strahovitimi poletnimi boleznimi: pred bruhanjem, drisko, črevesnim katarjem i. t. d. tedaj se jih naj hrani z otročjo moko „Kufek“, ki je edina kot taka znana in ki se je pokazala pri zdravilih in na črevesju obolelih in v razvoju zaostalih otrocih kot jako izvrstno sredstvo. „Der Säugling“, jako poučna knjiga, se dobi brezplačno v prodajalnah ali pa pri R. Kufek, Dunaj 1.

Politični pregled.

Državni zbor bo sklican najbrže na dan 17. marca t. l.

Volitve v hrvaški sabor so razpisane na dan 27. in 28. t. m.

Razne vesti.

Klerikalci in nemškutarji na Kranjskem se pripravljajo skupno na deželnozborske volitve. Na Dolenjskem kandidira kot klerikalec tudi dvorni svetnik Šuklje. Nemci in nemškutarji so sklenili podpirati njegovo kandidaturo. Podpirati hočejo Nemci v Ljubljani „neodvisna kandidata“ dr. Gregoriča in dr. Ravnarja. Gledé okr. glavarja dr. Detele v Radovljici pa so sklenili baje, da če ne zmaga v mestni skupini, da ga kandidirajo v veleposestvu. In ta nemškutar naj bi bil potem deželni glavar s pomočjo klerikalcev in Nemcev. Tako malo dajo klerikalci na svojo narodno čast!

„Alonlat“ na bolgarskega kneza Ferdinanda. Na vshodnem kolodvoru v Budimpešti je izstopil 12. t. m. bolgarski knez Ferdinand, ki je prišel v posete k svoji nevesti. Ko je zapustil brzovlak, je zapazil nekega moža, ki je imel v roki škatljo iz pločevine. Knez je prebledel, se začel tresti in mahati okoli sebe z rokami, kajti mislil je, da je oni mož s pločevinasto škatljo kak morilec kraljev in knezov. Ukazal je moža aretirati. To se je zgodilo. Na policiji so odprli z največjo pazljivostjo omenjeno škatljo, v kateri so našli — ne bomb — ampak slanike iz severnega morja. Mož so seveda takoj izpustili, knez se je potolažil, Budimpešta pa se smeje.

Hipnoza v službi zločina. — Kakor poročajo iz Pariza, se bo vršila v kratkem zanimiva kazenska obravnava. Grof Antoine de Rozon je osleparil generalovo hčer Hardy de Perino, ločeno grofico Leurro za celo njeno premoženje v znesku 300.000 frankov. Odvetnik grofice trdi, da je grof svojo žrtev redno hipnotiziral in jo osleparil, ko je bila ona v hipnotičnem stanju popolnoma odvisna od njega.

Človek s 24 prsti. — V bolnišnici v Mes-sini se nahaja radi bolnih otič neki Torregrossa, ki ima po 12 prstov na rokah in na nogah.

Zahvala.

O priliki prebriske izgube naše ljubljene matere, gospe

Ane Koršič, roj. Mozetič

se tem potom zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, ki so na katerikoli način izrazili svoje sočutje in sožalje.

Nadalje se zahvaljujemo vsem onim, ki so spremili drago pokojnico do hladnega groba.

V SOLKANU, 16. febr. 1908.

Zalujoči ostali.

ZAHVALA.

Podpisani se tem potom javno zahvaljujemo vsem znanecem in prijateljem, ki so nam ob priliki bolezni in prezgodnje smrti našega preljubega in nepozabnega soproga in očeta, gospoda

Ivan-a Vyzourek,
dež. uprav.

izkazali svoje globoko sočutje. Posebno se zahvaljujemo p. n. gosp. dež. odbora ter tolminskemu pevsk. društvu, katero je z ganljivim petjem izkazalo zadnjo čast blagemu rajnkemu.

TOLMIN, 16. febr. 1908.

Zalujoči ostali.

ANTON ČERNIGOJ

odlikovana mizarska delavnica s stroji na električno gonilno silo

GORICA, Tržaška ulica št. 18.

Izdeluje: vsakovrstno pohištvo vseh slogov, razna stavbarska dela, razna cerkvena dela, oprave za prodajalne i. t. d.

Po zmernih cenah!

Izdeluje in ima v zalogi vsakovrstna strgarska in rezljarska dela.

— Loj —

kupujemo po najvišji dnevni ceni.

Opozarjamo zlasti naše me-sarje, naj topé in zbirajo loj za našo tovarno. Sprejemamo ves loj, kar ga kdo more zbrati. Kdor ima loj, naj se oglasi.

Goriška tovarna mila
A. Gabršček.

Žene!

Ako trpite na sirjenju krvi in na po-dobnih boleznih, tedaj pišite na P. Ziervas-a Kalk 244 pri Kolinu ob Reni.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem:

„Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše sredstvo je učinkovalo že 5. dan.“

Gospa L. v M. piše: „Priporočala bom vsakomu Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez njega.“

Arhitekt S. v M. piše: „Za izbornu postrežbo se zahvaljujem. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po 3-dnevni rabi brez bolečin učinkovalo.“

Proti pošiljavi 1 marke nemške veljave (tudi v znamkah) pošljem knjigo: „Motenje perijade“ spisal dr. Med. Levis. — Pojasnila brezplačno.

Za odgovor naj se priloži znamko.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane „Original“ le najljubši.

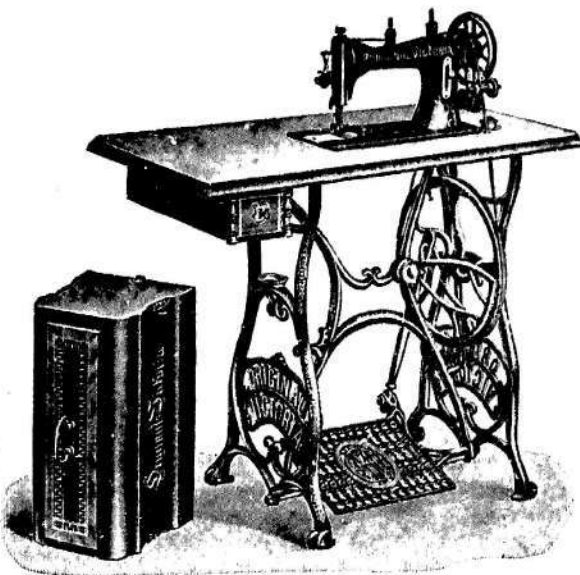
Original-Viktoria stroji delajo že po 15-letni uporabi brezsumno.

Original-Viktoria stroji so nepre-kosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpri-pravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najbo-ljši izde-lek vseh dosedaj obstoječih tovarov. Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Fuch“, orožja, municije in vseh lovskih priprav pri trdkri

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u
v Gorici,
v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostega in naj-
finejega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.
Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
zima in platno.

== PRODA SE ==

8 plemenskih bikov pristne švicarske
rujave pasme v starosti 10—14 mesecev, ter
6 junčkov, izpodrejeno pristnega plemena v sta-
rosti 5—10 tednov. — Cene po dogovoru. Pojasnila
daje oskrbnistvo grajščine grofa La Tour, Russiz
pri Krminu, Primorsko.

Srebrna svetinja na svetovni razstavi v Parizu l. 1900 Srebrna svetinja na dunajski razstavi 1902.

Najbolji škrob

GLANCINE

Fritz Schulz ml.

akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glanzine daje najlepše perilo.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojil-nica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbo po 6 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 1/2 %; za čas denarno draginje 1/2 % višje. Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadrugnikov 1823 z deleži v znesku 104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila: 1.617.190-37. — Reservni zaklad: 82.382-63. — Vrednost hiš: 112.328-—

CHRISTOFLE & Co

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone gospodinjstvo itd.

G. kr.

dvorni založniki

Christofle & Co. — Dunaj I. Opernring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupeih. — Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: Caprasole — Koza s solncem. Poskusite in sodite! Svoji k svojim!